

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 12 lipca 1951 r.

w sprawie wykonywania postanowień organów kontroli Najwyższej Izby Kontroli, wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) Rada Państwa postanawia wydać instrukcję w sprawie wykonywania postanowień organów kontroli Najwyższej Izby Kontroli, wydanych na podstawie art. 29 ustawy

z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały,

Prezydent Rzeczypospolitej
Przewodniczący Rady Państwa: B. Bierut

Załącznik do uchwały Rady Państwa z dnia 12 lipca 1951 r. (poz. 862).

INSTRUKCJA RADY PAŃSTWA

w sprawie wykonywania postanowień organów kontroli Najwyższej Izby Kontroli wydanych na podstawie art. 29 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74).

§ 1. W razie stwierdzenia w toku kontroli uchybień przeciwko przepisom finansowym lub zarządzeniom właściwych władz w sprawach gospodarczych organ kontroli Najwyższej Izby Kontroli w wydanym na podstawie art. 29 ustawy o kontroli państwowej postanowieniu zobowiązuje organ kierowniczy jednostki kontrolowanej do niezwłocznego ich usunięcia.

§ 2. Postanowienie, wydane na mocy art. 29 ustawy o kontroli państwowej, powinno zawierać:

- 1) określenie stwierdzonego uchybienia przeciwko przepisom finansowym lub zarządzeniom gospodarczym przy równoczesnym szczegółowym wskazaniu, jakie przepisy bądź zarządzenia zostały naruszone;
- 2) ustalenie:
 - a) wysokości szkody wynikłej wskutek popełnionego uchybienia,
 - b) osób, które spowodowały uchybienie,
 - c) winy tych osób;
- 3) wskazanie:
 - a) sposobu usunięcia stwierdzonych uchybień,

- b) sposobu wynagrodzenia ustalonej szkody,
- c) czynności, które organ kierowniczy jednostki kontrolowanej ma wykonać bądź wykonania których powinien on zaniechać.

§ 3. Wynagrodzenie ustalonej szkody orzeka się w wysokości rzeczywistej szkody poniesionej przez jednostkę kontrolowaną; nie może ono jednak przekraczać 3-miesięcznego uposażenia pracownika i w zasadzie powinno dotyczyć uchybień popełnionych poczynając od dnia 1 stycznia 1951 r.

§ 4. Postanowienie, wydane na mocy art. 29 ustawy o kontroli państwowej, zaopatrzone klauzulą wykonalności przez organ kontroli, który postanowienie wydał, jest tytułem wykonawczym, który stanowi podstawę do przeprowadzenia egzekucji.

§ 5. Kierownik jednostki kontrolowanej obowiązany jest natychmiast doręczyć odpis postanowienia, o którym mowa w § 4, osobie, na którą nałożono obowiązek wynagrodzenia szkód, oraz zarządzić natychmiastowe wykonanie postanowienia.

§ 6. 1. Na postanowienie wydane w myśl art. 29 ustawy o kontroli państwowej służy w terminie dni 14 od daty doręczenia odwołanie do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, które rozstrzyga ostatecznie.

2. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania postanowienia, chyba że Prezes Najwyższej Izby Kontroli zarządzi wstrzymanie wykonania.

§ 7. Uiszczenie należności pieniężnych orzeczonych postanowieniami organów kontroli następuje bądź w trybie potrącenia na zasadzie art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników

państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) bądź na zasadzie art. 21 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 323 wraz z późniejszymi zmianami), bądź też w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych na podstawie dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 27, poz. 84 i z 1950 r. Nr 7, poz. 78).

§ 8. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.